

SCRISOARE CĂTRE INTELECTUALII ȘI ARTIȘTII AMERICANI

La 15 iunie, Curtea Supremă a Statelor Unite a refuzat să revizuiască cazul celor Cinci luptători antiteroriști cubanezi pe nedrept încarcerați în această țară. S-a adăugat astfel un nou capitol la lunga serie de arbitrarități care de peste un deceniu a privat de libertate pe Gerardo Hernandez, Rene Gonzalez, Ramon Labañino, Antonio Guerrero și Fernando Gonzalez.

În acest fel este ignorată cererea universală a numeroase voci din lume și chiar din Statele Unite. Recursul legal înaintat de avocați la Curte era sprijinit de 10 Premii Nobel, sute de parlamentari din Europa, America Latină și Caraibe, organizații profesionale de juriști și un număr ridicat de instituții religioase, academice, culturale și de drepturi ale omului de pe toată planeta.

Cei Cinci cubanezi au fost condamnați la Miami, unde au fost supuși unui proces judiciar manipulat de extrema dreaptă cubano-americană. Aceste grupuri din Sudul Floridei, cu complicitatea și sprijinul autorităților americane, au organizat și comis acte teroriste contra Cubei care au costat multe vieți nevinovate.

Cei Cinci n-au pus niciodată în pericol siguranța națională a Statelor Unite, nici nu au atentat la nici un singur cetățean al acestei țări. Obiectivul lor era să împiedice ca teroriștii care acționează nepedepsiți în Statele Unite să-și materializeze planurile.

Președintele Barack Obama, are autoritatea de a-i pune în libertate pe cei Cinci. Cu aceasta ar face un act elementar de justiție și ar fi coerent cu discursul rostit la 21 mai la Washington când a pledat pentru recuperarea legalității în lupta contra terorismului.

Suntem convinși că dacă poporul Statelor Unite ar cunoaște adevărul despre cei Cinci, ar depune toate eforturile pentru a fi eliberați definitiv și pentru a se întoarce în sânul familiilor.

Facem din nou apel la dumneavoastră, stimați colegi, ca să vă cerem să faceți cunoscut adevărul despre acest caz pe toate căile pe care le aveți la îndemână.

Havana, 19 iunie 2009

Președinția
UNIUNII SCRITORILOR ȘI ARTIȘTILOR DIN CUBA

MESAJUL LUI RENE GONZALEZ,
Unul dintre Cei Cinci antiteroriști cubanezi încarcerați de zece ani în S.U.A.

Dragi compatrioți,
Prietenii din toată lumea,

Odată mai mult, mascarada judiciară a societății celei mai ipocrite prea cunoscută își descoperă fața, lăsând să se vadă adevărata față a imperialismului nordamerican și pălmuind conștiința lumii cu un mesaj cinic: Nu legile țării vor fi acelea care să-i împiedice să asigure impunitatea teroriștilor.

Nu ne-a luat mult timp ca să înțelegem ceea ce în argoul autorităților americane înseamnă – cel puțin când este vorba de Cuba – cuvântul schimbare. Hățișul de crime, de genociduri, aroganța și josnicile pe care s-a țesut psihicul acestui imperiu nu se va descurca prin alegerea unui președinte carismatic, în mod oportun scos dintr-o pătură încă oprimată a poporului nordamerican. Pentru noi cinci, supuși de peste un deceniu la o revărsare de cruzime ticăloasă și lașă, nu înseamnă decât reiterarea unei morale familiare: Nu are importanță cât de jos au putut să cadă călăii noștri, ei întotdeauna vor putea să ne demonstreze infinita lor capacitate de a ajunge și mai jos.

Pentru noi și familiile noastre, deja orice moment ar putea fi prea târziu pentru a ni se mai face dreptate. Tot așa și pentru poarele native decimate; pentru țările ale căror teritorii au fost uzurpate; pentru milioanele de ființe umane arse de vii de bombele incendiare, sau dispăruții unor dictaturi complice, sau torturați sub supravegherea ofițerilor ianchei, sau masacrate prin lume de poftele corporatiste. Este prea târziu pentru a face dreptate miilor de victime ale terorismului contra Cubei, terorism pentru a cărui prevenire este crima noastră de neiertat.

Față de aceste milioane de victime, copiii inocenți de toate vârstele, cetățeni de toate rasele și crezurile deveniți, în cele mai diferite și obișnuite circumstanțe, daune colaterale; ființe umane private de dreptul elementar la viață în siguranță în căminele lor, în sânul familiilor sau smulși brusc și fără prevenire din cotidian; noi cei cinci suntem norocoși. Suntem cinci soldați, ocupanți conștienți și mândri ai unei tranșee, care am ales să ne ridicăm pentru ceva decât să cădem pentru nimic, oglindă vie a moralei unui popor în care inamicul își vede reflectată, cu furie și impotență, lipsa lui de valori, sărăcia lui de spirit, fragilitatea propriei imagini și toate mizeriile lui. Suntem cinci revoluționari cubanezi pe care nu-i vor putea înșelă niciodată, și vor trebui să trăiască zi de zi cu umiliția incapacității lor de a înțelege DE CE.

Pentru popoarele din toată lumea neobrăzarea acestui proces este reiterarea unei lecții din vechime: Înfruntăm un imperiu care nu se va opri de la nici o crimă, singurul calcul fiind să-i iasă așa cum vrea el. Nu va exista nici o considerație etică sau cerere universală care să-i oprească, numai prețul pe care-l va impune rezistența.

Pentru poporul Cubei, împotriva căruia se îndreaptă acest nou act de răzbunare, este o nouă chemare de a strânge rândurile, de a nu crede în aparențe, de a se aștepta de la agresor la ce este mai rău, și să nu dea înapoi de la edificarea unei societăți în care ipocrizia, revanșismul, lipsa de demnitate, minciuna și lașitatea care au domnit într-un proces ca al nostru să nu poată exista, cum există în imperiul vecin și sunt considerate virtuți cetățenești.

Aceasta va fi singura măsură de justiție demnă de toate victimele lui.

Hasta la Victoria Siempre!